

Una escola, somni de Somriures de Gàmbia

VIC. - Aconseguir una escola en condicions és el «somni» de Somriures de Gàmbia, una associació sense ànim de lucre que vol col·laborar en el desenvolupament escolar d'un petit poble de Gàmbia. Es tracta d'una associació creada recentment per dos osonencs, la Sara Villarrazo i en Joan Farrés. El projecte vol donar suport a una petita escola de Tanji, un poble costaner de 5.500 habitants que viuen principalment de la pesca i del mango. El poble es troba a dues hores de Banjul, la capital del país, i compta amb poca infraestructura: carrers sense asfaltar, cases petites fetes d'adob i uralita, no hi ha aigua corrent i fa només vuit anys que disposen d'electricitat.

Sara Villarrazo explica que l'associació neix arran d'un viatge de motxilla que va fer amb en Joan Farrés l'agost passat per conèixer l'Àfrica occidental. El viatge va començar a Dakar, la capital del Senegal, creuant el país de nord a sud, passant per Gàmbia, ja que es troba al mig del Senegal. Un viatge sobre la marxa per viure l'aventura. Només havien reservat dues nits d'hotel a Dakar per l'arribada i la tornada.

A través d'una companya de feina, els dos osonencs van aconseguir uns contactes per poder estar més informats i acompanyats, a més de permetre'ls conèixer algunes famílies africanes durant un tram del viatge. Un d'aquests contactes és de Gàmbia i té dos fills: una nena de 5 anys i un nen de 8. La nena va a una escola molt a prop de casa seva i l'ensenya a la Sara i en Joan. Un cop allà, veuen que l'escola té moltes mancances de tot en general. Tot va destinat al professorat perquè no hi ha suficients recursos per destinar a altres coses. Falten cadires, espais amb aules, material escolar, la construcció està molt malament. Hi ha 12 nens orfes i no tots els nens tenen un àpat al dia garantit.

ALUMNES DE DIFERENTS CURSOS BARREJATS

Actualment, l'escola, que mai ha rebut cap suport exterior, té 240 alumnes d'edats diferents, però barrejats a les aules. Per això, l'objectiu principal de Somriures de Gàmbia és poder construir una nova aula exterior perquè hi càpiquen més alumnes. Durant la visita, els dos impulsors del projecte van observar que l'escola està sota mínims. Allà el sou mitjà d'una persona és de 50 o 60 euros. Això provoca que els recursos, provinents únicament de la quota que paguen els pares, s'inverteixin en el professorat, però

que no siguin suficients per al material. Falten cadires, taules, llibres, guixos, etc. «Estan sota mínims», explica la Sara.

Aquests sous tan limitats dels habitants de Gàmbia fan que sovint els nens no puguin assistir a l'escola tot el curs. En alguns casos, els pares només tenen diners suficients per pagar un mes d'escolarització dels seus fills. Quan ha passat aquest mes, els nens han de deixar l'escola. «Quan vam veure els recursos que tenien, ens va tocar el cor», diu la Sara. Va ser a la tornada, quan els dos impulsors de Somriures de Gàmbia van començar a comparar la realitat de Gàmbia amb la d'aquí i van «obrir els ulls». Això els va donar l'empenta necessària per decidir tirar endavant el projecte i ajudar aquesta la gent de Tanji.

Actualment, Somriures per Gàmbia es troba en fase de constituir-se com a associació per poder consolidar el seu projecte i optar a rebre algunes subvencions i ajudes per tirar endavant els seus objectius en aquesta escola de Gàmbia. Segons explica Farrés, «no hi ha cap data límit», però cada dia van treballant amb el projecte. De moment, es van finançant a través de la venda de clauers i mels, tot i que més endavant obriran un crowdfunding

(micromecenatge) per poder aconseguir més recursos. «Pots vendre qualsevol cosa que estigui feta amb les teves mans, però no és suficient», puntualitza la Sara. Els dos membres impulsors d'aquesta associació tenen molt clar que han de ser transparents i deixar clar a les persones que col·laboren amb Somriures per Gàmbia a què es destinaran els recursos donats. És per això que mantenen un contacte diari amb el director de l'escola i amb el pare de la nena que els va fer de guia. D'aquesta manera, poden conèixer i estar informats de les necessitats de l'escola i tenen dos punts de contacte de màxima confiança a Tanji.

i un nen de 8. La nena va a una escola molt a prop de casa seva i l'ensenya a la Sara i en Joan. Un cop allà, veuen que l'escola té moltes mancances de tot en general. Tot va destinat al professorat perquè no hi ha suficients recursos per destinar a altres coses. Falten cadires, espais amb aules, material escolar, la construcció està molt malament. Hi ha 12 nens orfes i no tots els nens tenen un àpat al dia garantit.

ALUMNES DE DIFERENTS CURSOS BARREJATS

Actualment, l'escola, que mai ha rebut cap suport exterior, té 240 alumnes d'edats diferents, però barrejats a les aules. Per això, l'objectiu principal de Somriures de Gàmbia és poder construir una nova aula exterior perquè hi càpiquen més alumnes. Durant la visita, els dos impulsors del projecte van observar que l'escola està sota mínims. Allà el sou mitjà d'una persona és de 50 o 60 euros. Això provoca que els recursos, provinents únicament de la quota que paguen els pares, s'inverteixin en el professorat, però

Aquests són tan limitats dels habitants de Gàmbia tan que sovint els nens no puguin assistir a l'escola tot el curs. En alguns casos, els pares només tenen diners suficients per pagar un mes d'escolarització dels seus fills. Quan ha passat aquest mes, els nens han de deixar l'escola. «**Quan vam veure els recursos que tenien, ens va tocar el cor**», diu la Sara. Va ser a la tornada, quan els dos impulsors de Somriures de Gàmbia van començar a comparar la realitat de Gàmbia amb la d'aquí i van «**obrir els ulls**». Això els va donar l'empenta necessària per decidir tirar endavant el projecte i ajudar aquesta la gent de Tanji.

Actualment, Somriures per Gàmbia es troba en fase de constituir-se com a associació per poder consolidar el seu projecte i optar a rebre algunes subvencions i ajudes per tirar endavant els seus objectius en aquesta escola de Gàmbia. Segons explica Farrés, «**no hi ha cap data límit**», però cada dia van treballant amb el projecte. De moment, es van finançant a través de la venda de clauers i mels, tot i que més endavant obriran un crowdfunding

molt clar que han de ser transparents i deixar clar a les persones que col·laboren amb Somriures per Gàmbia a què es destinaran els recursos donats. És per això que mantenen un contacte diari amb el director de l'escola i amb el pare de la nena que els va fer de guia. D'aquesta manera, poden conèixer i estar informats de les necessitats de l'escola i tenen dos punts de contacte de màxima confiança a Tanji.

Garantir un àpat diari complet

A banda de construir una nova aula i aconseguir material per equipar-la de manera digna, Somriures per Gàmbia també té pensats altres programes. Un d'ells servirà per garantir que cada nen pugui fer un àpat diari complet, de dilluns a divendres, a l'escola. Una donació de 50 cèntims permet donar aquest àpat diari a un nen durant una setmana.

En matèria d'alimentació, Sara Villarrazo i Joan Farrés expliquen que tenen previst poder oferir alguna classe per ensenyar a les persones relacionades a l'escola com conrear. Així doncs, al mateix temps que reben un aprenentatge, estan aportant una solució per poder disposar d'aquest aliment per l'hora de dinar.

Precisament, aquest és un dels programes que més els està costant de dur a terme, ja que a l'escola no hi ha massa espai per conrear i a Gàmbia els terrenys són molt cars. Tot i això, la Sara i en Joan estan molt il·lusionats amb el seu projecte. «**Quan tornem a Gàmbia, esperem veure un canvi**», expliquen, molt convençuts que la tasca que porten a terme donarà els seus fruits.

jcm **tech**
technology & imagination

compromesos amb
les persones i l'entorn